

ligvis ikke i mindste Maade komme ind paa dette Forslags Enkeltheder, men Forslaget vil jo hvile paa Princippet om faste Takster og paa det Princip, at Aldersrenten i nogen Grad skal kunne forbindes med Indtægt af Virksomhed eller Formue. Jeg ser da dette Forslag som et af dem, der i høj Grad vil fremme Selvstændighedsfølelsen, Ansvarsfølelsen, Lysten til at gøre noget for at hjælpe sig selv, og det er disse Egenskaber, vi i højere Grad end noget andet trænger til i disse Tider. Derfor mener jeg, at Forslaget hører med i de Foranstaltninger, der skulde virke genopbyggende, der skulde lægge en solidere Grund for vort hele Arbejde her i Landet, og derfor kan det ikke undværes selv i saa vanskelige Tider som disse. Paa den anden Side har jeg gentagne Gange hævdet, at Forslag af en saadan økonomisk Rækkevidde ikke bør fremsættes, uden at man samtidig anviser Dækning derfor. Derfor maa jeg tage det med i min Finansplan. Naar der spørges om Beløbet, ja, saa er det naturligvis til Dels bygget paa et Skøn, men derfor vil der blive gjort nærmere Rede, naar Forslaget bliver fremsat.

Endelig har Forholdene udviklet sig saaledes, at det vil være af stor økonomisk Betydning, ja, næsten en økonomisk Nødvendighed, at der finder en ret væsentlig Nedsættelse af Jernbanetaksterne Sted. Det er ogsaa en af de Foranstaltninger, der hører med til Genopbygningen, der hører med til at faa det økonomiske Liv i Gang paa rimeligere Maade end nu. Det Lovforslag, som den højtærede Trafikminister endnu i Dag vil forelægge, indeholder Forslag om Nedsættelser til ca. 30 Mill. Kr. Det er et meget stort Beløb, og det er umuligt, mener jeg, foreløbig at regne med, at disse 30 Mill. Kr. skulde komme ind ved Besparelser, der endda maatte være Besparelser udover dem, jeg om kort Tid skal nævne, og som Regeringen tager med i sin Plan og fremsætter Forslag om i denne Vinter. De Besparelser, der kan komme ved synkende Priser og i selve Administrationen i Forbindelse med den noget forøgede Trafik, der vel kan ventes, vil sikkert ikke være i Stand til at fylde dette Hul paa 30 Mill. Kr. Jeg tror ikke, vi skal narre os selv ved at antage, at Trafikforøgelsen i en nær Fremtid bliver saa særdeles betydelig, thi Hovedårsagen til den uhyre Nedgang i Trafikken og den dermed følgende Nedgang i Statsbanernes Indtægter er jo ikke de høje Takster, men den økonomiske Krise. Men nogen Trafikfremgang vil der nok blive. Jeg mener i Overensstemmelse med Trafikministeren og

Statsbanerne, at man her maa regne med et udækket Underskud paa ca. 10 Mill. Kr. Dette maa jeg, naar jeg vil være paa den sikre Side, regne med, at der skal skaffes Dækning for.

Alt dette giver et samlet Beløb af ca. 179 Mill. Kr., men dette Beløb vil blive søgt formindsket allerede i indeværende Samling paa flere Maader. For det første ved Loven om Tjenestetidsreglerne, som nu er sin Vedtagelse nær og anslaaes at ville bringe paa mange forskellige Poster en Udgiftsnedgang paa ca. 14 Mill. Kr. Endvidere ved Besparelse paa Militærbudgetterne. Disse Spørgsmaal behandles jo i en Kommission, men vil i Løbet af ikke lang Tid komme frem. Jeg kan naturligvis ikke her komme ind paa, hvilke Forslag Venstre vil stille og Regeringen acceptere, end ikke i de yderste Omrids; men de Undersøgelser, jeg i den Henseende har foranstaltet, fører mig til at antage, at Militærbudgetterne, iberegnet visse Udgifter en Gang for alle, som kun skal løbe et vist Aaremaal, vil kunne bringes ned til ca. 48 Mill. Kr., regnet efter Prisniveauet fra dette Foraar, altsaa med Sandsynlighed for yderligere Nedgang.

Endvidere vil der være at foreslaa en ny Lovbestemmelse om Konjunkturtillæget. Det nuværende Konjunkturtillæg udløber jo den 31. Marts næste Aar. Fra mange Sider har man udtalt den Mening, at under det stærke Pristald, der har fundet Sted, og under de mildest talt meget slette Konjunkturer, hvorunder saavel det økonomiske Samfund her i Landet som Staten arbejder, burde Konjunkturtillæget falde helt bort. Jeg kan ikke dele denne Opfattelse, jeg mener, at der maa gaas lempeligt frem her og vil ikke kunne støtte en Tanke om at lade Konjunkturtillæget fuldstændig bortfalde. Men en Nedsættelse af det maa finde Sted. Jeg anslaaer denne Nedsættelse til ca. $\frac{1}{3}$ af Konjunkturtillæget.

Ved alt dette kommer jeg til Besparelser, som kan anslaaes til ca. 47 Mill. Kr., og naar jeg trækker dette Beløb fra det Udgiftsbeløb, jeg kom til, 179 Mill. Kr., naar jeg til et Beløb, for hvilket der skal søges Dækning, af ca. 132 Mill. Kr. udover de Summer, der er beregnet paa Finanslovsforslagets § 5, og som er bygget paa de ordinære Skattelove, da de ekstraordinære kun gælder til 31. Marts 1922 og altsaa ikke kan regnes med paa et Finanslovsforslag for 1922—23.

Paa Finanslovsforslaget for indeværende Aar var Indtægten af disse Skatter opgjort til ca. 505 Mill. Kr. bortset fra § 5, Afsnit